

מ"ת 34933/11/21 - מדינת ישראל נגד עדיאל קורליאונה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 34933-11-21 מדינת ישראל נ' קורליאונה (עציר)
תיק חיצוני: 2021\3925

בפני	כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	עדיאל קורליאונה (עציר)
המשיב	
באמצעות עו"ד אלכס גפני	
באמצעות עו"ד נעמי לוינוב	

החלטה

כתב האישום:

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

2. בבסיס הבקשה כתב אישום שהוגש נגד המשיב ביום 15.11.21 ומייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קבלת נכסים שהושגו בעוון, זיוף בכוונה לרמות ושימוש במסמך מזויף.

3. על פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום, בימים שבין 24-25.06.21 נפרצו משרדי חברת ב.ש. צעצועים בע"מ של בני חוטה (להלן: "המתלונן"), ע"י אדם שזהותו אינה ידועה. מהמשרדים נגנבו סכום כסף בסך 100,000 ₪ ושיקים בסכום כולל של כשלושה מיליון ₪. בין השיקים שנגנבו ממשרד המתלונן היו שיקים שהועברו לבעלי החברה תמורת השירות שנתן ללקוחותיו בסך של 186,000 ₪. עוד נטען בכתב האישום כי השיקים נמסרו למתלונן ללא מוטב רשום ונגנבו בטרם כתב המתלונן על השיקים את שם המוטב.

4. בנוסף, במועד שאינו ידוע למבקשת, אך בין יום 30.06.21 ליום 12.08.21, נגנבו להילית פינטו (להלן: "המתלוננת"), ע"י אדם שזהותו אינה ידועה, ארבעה שיקים על שם החברה בבעלותה. השיקים שנגנבו היו מתוך שני פנקסי שיקים שהיו באמתחתה. השיקים היו ריקים מפרטים.

5. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 30.06.21 פתח המשיב חשבון בנק ללא מסגרת אשראי, בסניף בן יהודה של בנק מזרחי טפחות בירושלים. לטענת המבקשת, על מנת לקבל אישור לפתיחת חשבון, הציג המשיב לגורמי הבנק מצג שווא לפיו הוא שב מחו"ל וכי הוא מעוניין להעביר לאותו חשבון כספים מחשבונו בחו"ל. על בסיס מצג זה, נפתח למבקש חשבון וסופק לו כרטיס אשראי שאפשר לו לבצע פעולות שונות בחשבון. מכתב האישום עולה עוד כי במועד ובדרך שאינה ידועה, קיבל לכאורה

המשיב את השיקים הגנובים לידיו כשהוא ידע כי הם נלקחו בגניבה ונטל עליהם שליטה. המשיב כתב את שמו בשורת המוטב בכל שיק גנוב. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי המשיב הפקיד את השיקים במטרה להשתמש בכספים וכן על מנת למשוך כספים במרמה מהבנק, כך שהציג מצג שווא לפיו הוא מפקיד סכומים גדולים הנמצאים בחזקתו, על ידי הפקדת השיקים הגנובים בין המועדים 20.08.21-4.08.21. מיד לאחר שהפקיד את השיקים, משך המשיב סכום כסף מהחשבון בטרם התקבלה הוראת החזרת השיק. בדרך זו משך לכאורה המשיב במועדים שונים סכום של 73,450 ₪.

טיעוני הצדדים

6. המבקשת חזרה על בקשתה. לענין הראיות - הפנתה המבקשת למצגי השווא כפי שנמסרו על ידי עובדי הבנק ונסיבות הפקדת השיקים על ידי המשיב באמצעות באמעות מכשיר הטלפון הנייד שלו. בייחס לעבירה של קבלת נכס שהושג בעוון, נטען כי היסוד הנפשי הנדרש הינו עצימת עיניים, תוך שב"כ המבקשת הסתמכה על הפסיקה. אשר לעילת המעצר, טענה המבקשת כי נוכח העבירות המיוחסות למשיב ועברו הפלילי המכביד יש לקבלת את בקשתה למעצר.

7. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. בפי המשיב וב"כ מספר טענות: ראשית, נטען כי מצג השווא לו טוענת המבקשת בעת פתיחת חשבון הבנק בפניי פקיד הבנק איננו יכול להיות מצג שווא נוכח העובדה שהבנק היה מחויב לפתוח חשבון בנק בהתאם להנחיות בנק ישראל. בהקשר זה הוסיף ב"כ המשיב וטען כי העובדה שהמשיב היה לקוח מוגבל היתה ידוע לבנק כפי שהדבר עולה מטפסי הבנק עצמו. שנית, כפועל יוצא מכך, נטען כי חשבון הבנק לא נפתח לצורך ביצוע עבירות המרמה שיוחסו למשיב אלא לצורך ביצוע פעילות לגיטימית ועובדה שהמשיב הפקיד סכומי כסף ושיקים שהמבקשת איננה טוענת לגביהם דבר. שלישית, נטען כי הבנק התרשל בכך שאיפשר למשיב למשוך סכומי כסף מחשבון הבנק על אף שהשיקים שהפקיד טרם נפרעו או נדחו. מכאן שהבנק בחר, במסגרת החלטה עסקית, לאפשר למשיב לקחת להיכנס לחוב (מינוס) ומדובר בסכסוך אזרחי ולא עניין להליך פלילי. עוד טען ב"כ המשיב, כי יתכן שכנגד אבו סרחאן, אשר נחקר בחשד לעבירות התפרצות בתיק חקירה אחר, עוד יוגש כתב אישום, דבר שיאשש את טענת המשיב לפיה קיבל את השיקים שהפקיד מאבו סרחאן.

בפתח הדיון היום, ובטרם ניתנה ההחלטה, נטען כי אף בית משפט יקבע כי קיימות ראיות לכאורה, אין בכך כדי להוביל לקביעה כי מתקיימת עילת מעצר. כך במיוחד לנוכח העובדה שלכל היותר מדובר בפגיעה במוסד פיננסי, שכלפיו קיימות טענות לרשלנות. ב"כ המשיב טען עוד כי די בתנאים מגבילים שיוטלו על המשיב על מנת לאיין את המסוכנות המסוימת הנשקפת מהמשיב. עוד נטען כי בהליך מעצר הימים המשיב שוחרר הלכה למעשה בתיק זה, ולא בנקל יוחזר מי ששוחרר למעצר.

הראיות לכאורה

8. **הודעות המתלוננים** (הודעות בני חוטה והילית פינטו) בדבר גניבת השיקים ובמקרה של המתלונן אף דבר הפריצה לעסק בבעלותו הנמצא בנווה אילן. הלכה למעשה, אין חולק כי נגנבו שיקים מחזקתם של המתלוננים ובמקרה של המתלונן, אף אין חולק כי עסקו נפרץ.

9. **הודעתו של חיים דוד רזן**, מנהל תחום שירות בנקאות בבנק, בדבר אמרתיו הכוזבות של המשיב

המבססות את מעשי המרמה המיוחסים לו. בהודעתו מסר המנהל כי כאשר המשיב פתח את חשבון הבנק הוא "מסר שחזר מתקופה בחו"ל ועכשיו יתחיל לעבוד בארץ בתחום השיפוצים ויבצע העברות מחשבונו בחו"ל" (אפנה לעמ' 3 שורות 18-21). עוד מדגיש המנהל כי על סמך הצהרה זו נפתח למשיב חשבון (שם, שורות 22-28 ועמ' 4 שורות 1-2). עוד מסר המנהל בהודעתו כי בנקודה מסוימת עובדי הבנק שמו לב לדפוס קבוע בו המשיב מגיע למשך כסף מהטלר אבל הצ'קים חוזרים. לנוכח כך, סרב המנהל לאשר למשיב למשוך עוד כספים מחשבון הבנק ובשל כך, המשיב הפסיק להגיע לבנק. עוד מוסר המנהל בהודעתו כי "ניסיתי לאתרו כדי שיחזיר את הכסף, הדבר לא צלח וחשבון הבנק עבר לטיפול משפטי" (אפנה לעמ' 3, שורות 5-10). עוד עולה מהודעת המנהל כי המשיב נהג להפקיד את השיקים באמצעות האפליקציה שנמצאת במכשירו הנייד וזאת לאחר שבעת פתיחת החשבון הזין את מספר הטלפון שממנו הופקדו השיקים הגנובים לחשבונו (אפנה לעמ' 1 שורות 26-28 ולעמ' 2 שורות 1-4). עוד מציין המנהל בהודעתו את המועדים וסכומי הכסף אותם משך המשיב מחשבונו לאחר שהיה מפקיד את השיקים וכן את המועדים בהם חזרו השיקים.

10. **הודעתו של עודד ניסני, הבנקאי הישיר של המשיב בבנק, בדבר אמרתיו הכוזבות של המשיב המבססות את מעשי המרמה המיוחסים לו.** בהודעתו פרט הבנקאי את אמרתיו הכוזבות של המשיב בעת פתיחת החשבון. כך למשל, מסר הבנקאי כי המשיב "הציג עצמו כבחור שחזר זה עתה מארצות הברית שם שהה וניסה את מזלו תקופה קצרה בתחום השיפוצים שם, נכשל שם וחזר לארץ וביקש לפתוח חשבון". עוד מסר הבנקאי כי החשבון נפתח למטרת "הפקדת משכורות מסר כי יחל לעבוד בתחום כעצמאי, שזה עתה הוא בונה את העסק שלו וכי הוא הולך לעבוד כעצמאי בתחום השיפוצים" (אפנה לשורות 5-7). עוד מסר הבנקאי בהודעתו כי החשבון הועבר לטיפול משפטי "מאחר והלקוח הפקיד שיקים ובקופה הוא משך מזומן על סמך השיקים, בפועל הערים על הבנק מאחר וניתנו לו כספים במזומן על סמך השיקים שהפקיד, שיטת הפעולה שלו הייתה הפקדת שיקים ומיד לאכן מכן הגעה לבנק משיכת מזומן כאשר הטלר רואה כי הופקדו שיקים בסומים גבוהים ולכן אין מניעה..." (אפנה לשורות 11-12). עוד מסר הבנקאי בהודעתו את מספר הפעמים בהם המשיב הופיע בפניו וביצע פעולות של הפקדת השיקים ומשיכת המזומנים (אפנה לשורות 20-30, 32-37). עוד מסר הבנקאי בהודעתו כי המשיב הוא הנהנה היחיד בחשבונו (אפנה לשורות 38-39). כאשר נשאל הבנקאי על ידי החוקר האם לדעתו כל הפעולות שנחשד כי המשיב ביצע אותן מטרתן להונות את הבנק, השיב בחיוב (אפנה לשורות 42-43).

11. **פלטי פירוט הפעולות שבוצעו בחשבון של המשיב מראים את פעולות הפקדת השיקים ומשיכת הכספים שבוצעו על ידי המשיב בחשבונו בפערי זמן ניכרים.** בהקשר זה, אפנה למסמך מייל שנשלח ליחידה החוקרת על ידי הגב' נורית פררה, רכזת מידע ורשויות חוק. למסמך זה צורף, בין היתר, תדפיס רישומי חשבון שממנו עולה כי כל הפעולות שבוצעו בחשבונו של המשיב בוצעו על ידו בלבד. עוד בהקשר זה יצוין כי למסמך המייל צורף, בין היתר, צילומי השיקים הגנובים שאותם הפקיד המשיב בחשבון הבנק שלו וכן רשם את שמו וחתימתו בחלקם האחורי (מסמך שסומן מד). עוד בהקשר זה, אפנה לפלט תנועות אחרונות מחשבונו של המשיב ממנו עולה כי פירוט ההפקדות של המשיב בחשבון, תואם לסכום שצוינו בשיקים הגנובים (פלט שסומן מג). כמו כן, ניתן ללמוד ממסמכים אלה כי משיכות סכומי הכסף היו בסמוך להפקדות השיקים.

12. **גרסתו של עלאא** אבו סרחאן (להלן: "**אבו סרחאן**") מסבכת את המשיב. אבו סרחאן נחקר במשטרה ביום 09.11.21. בחקירתו מכחיש אבו סרחאן את החשדות שהועלו בפניו, וזאת לאחר שחשדות אלו התבססו על טענות אותן העלה המשיב בחקירותיו במשטרה (אפנה לשורות 10-11, 18-19).

13. **גרסת המשיב:** המשיב נחקר פעמים במשטרה. בחקירתו הראשונה מיום 02.11.21 הכחיש המשיב את החשדות שהועלו בפניו ולפרקים השיב באופן חלקי, מתחמק ופתלתל ביחס לעצם פתיחת חשבון הבנק וזהות האדם ממנו קיבל את השקים (שורות 9-13). בהמשך, המשיב טען כי אבו סרחאן ביקש ממנו להפקיד בחשבון הבנק האישי שלו את שיקים מושא כתב האישום, מאחר ולאבו סרחאן היתה בעיה טכנית בחשבונו (אפנה לשורות 16-17, 32-33). כאשר הוטח במשיב על ידי החוקר כי הוא המוטב היחיד הרשום בשיקים הגנובים שהופקדו בחשבון הבנק שלו, אישר המשיב כי הוא זה שהפקיד את השיקים בחשבונו (אפנה לשורות 39-43). כאשר נשאל המשיב על ידי החוקר אילו פרטים הוא הצהיר בפני הפקיד במעמד פתיחת החשבון, הוא בחר להתחמק ולהשיב כי "**מאיפה אני זוכר מה הצהרתי ולא ברור לי באיזה נושא**" (אפנה לשורות 44-45). בהמשך החקירה, המשיך המשיב להכחיש את העבירות שיוחסו לו, גם כאשר החוקר הטיח בו ראיות המבססות את החשד כלפיו, תוך שלפרקים ענה באופן חלקי או שלא ענה כלל על השאלות שנשאל על ידי החוקר (אפנה לשורות 76-77, 78-79, 72-71, 82-83, 84-85, 86-87, 104-117).

בחקירתו השנייה מיום 09.11.21 הכחיש המשיב את החשדות שהועלו בפניו. כך למשל, ביקש המשיב לשנות גרסתו וטען כי לא היה רשום על השיקים שהפקיד לחשבון הבנק שלו שם מוטב והוא התבקש על ידי הבנק למלא את שמו בשורת המוטב ולחתום בגב השיק (אפנה לשורה 9). עוד למשל, טען המשיב כי הבנק הוא זה שנהג באופן רשלני כאשר אפשר לו להפקיד שיקים בסכומים גבוהים ולמשוך מזומנים, בזמן שהיה ידוע לבנק כי השיקים חוזרים (אפנה, שם). בהמשך החקירה, המשיך המשיב להכחיש את המיוחס לו, גם כאשר החוקר הטיח בו את ראיות המבססות את החשד כלפיו (שורות 12-13, 18-21, 32-35, 36-37, 42-45).

14. בעימות שנערך ביום 09.11.21 בין המשיב לבין אבו סרחאן, שמר המשיב בתחילה על זכות השתיקה (אפנה לשורות 1-3). בהמשך, הכחיש המשיב את החשדות שהועלו בפניו, תוך שהוא מסביר כי אבו סרחאן היה נוהג להסיע את המשיב למקומות שונים במסגרת עבודתו כנהג מונית ובתמורה לתשלום עבור הנסיעה. מתוך הקשר האמור, ומאחר שלאבו סרחאן הייתה בעיה בחשבון הבנק שלו ואבו סרחאן אינו יודע לכתוב בעברית, הוא הסכים להפקיד את השיקים בחשבונו. אבו סרחאן הכחיש מכל וכל כי הוא זה שהביא למשיב את השיקים (אפנה לשורות 68-72). אבו סרחאן טען כי גם אם היתה לו בעיה כלשהי לא היה פונה למשיב אלא לקרובי משפחתו. אבו סרחאן אף טען כי המשיב הוא זה שפנה אליו וביקש לברר אפשרות של הפקדת שיקים ואף מסר לו שיקים כדי לקזז את החוב שצבר בגין הנסיעות שאבו סרחאן היה מבצע עבורו (אפנה לשורות 73-79, 165-168, 194-195).

מהעימות ניתן להתרשם כי גרסתו של אבו סרחאן נותרה עקבית, כאשר הוא שב ומכחיש לכל אורך העימות כי הוא נתן למשיב שיקים או כי החזיק בסכומים שהוצגו בפניו במהלך החקירה (אפנה לשורות 98, 103, 109, 115, 116, 120, 149-151, 152-155). בהמשך העימות, כאשר נשאל אבו סרחאן אם יצא לו

להסיע את המשיב לנווה אילן, השיב כי היה לוקח את המשיב לנווה אילן ומוריד אותו בכיכר. מבלי לקבוע מסמרות בעניין זה, דומה כי **העיונות** שבוצע בין המשיב לאבו סרחאן מסבך את המשיב.

15. מן המקובץ עולה כי אין מחלוקת של ממש שבחשבונו של המשיב הופקדו שיקים שנגנבו. לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי השיקים נגנבו מבלי שמולאו פרטי המוטב הזוכה בשיק. לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי השיקים הופקדו לחשבון המשיב על ידו באמצעות הטלפון הנייד המקושר לחשבון. טענתו של המשיב היא כי קיבל את השיקים מאבו סרחאן. גרסה זו של המשיב, אשר מעוררת שאלות וחשודות אחרים כלפי המשיב עצמו, נסתרה על ידי אבו סרחאן הן בהודעותיו העקביות והן במסגרת העיונות בין המשיב לאבו סרחאן. המשיב, מלבד טענות בעלמא שהועלו בעל פה, לא הציג כל הסבר סביר או בדל ראיה שהשיקים נמסרו לו על ידי אבו סרחאן. המשיב לא הציג כל קשר בין השיקים, בעלי השיקים לבינו. יתרה מזו, מדובר בשיקים שהופקדו בפערי זמן ניכרים זה מזה ובסכומי כסף ניכרים שנרשמו על השיקים, כך שלנוכח העובדה שהשיקים הראשונים שהופקדו על ידו חזרו, יכול היה המשיב להבין כי השיקים שבידו הם שיקים גנובים. אלא שבמקום זאת, המשיב המשיך להפקיד את יתר השיקים ואף למשוך סכומי כסף בטרם השיקים נפרעו או בוטלו. נתונים אלה במצטבר מובילים למסקנה כי המשיב ידע, ולו על דרך של עצימת עיניים, כי מדובר בשיקים שהושגו בעוון. משהגעתי למסקנה זו, הרי שכל יתר יסודות העבירות המיוחסות למשיב מתקיימות לכאורה, שכן לא יכול להיות חולק כי השיקים החשודים כגנובים הופקדו על מנת לקבל לכאורה את כספי הבנק במרמה. נוכח הראיות שקובצו, קיימות ראיות נסיבתיות מובהקות על כך שפרטי השיקים מולאו לאחר שאלו נגנבו.

16. מבלי לקבוע מסמרות בדבר, ואף אם אקבל את טענת המשיב כי הבנק כשל בתפקידו ובשמירה על כספו שלו, אין פירוש הדבר שלמשיב קיים היתר להפקיד שיקים החשודים כגנובים בבנק ולמשוך סכומי כסף תמורתם.

17. גם הטענה שאין לראות בדברים שמסר המשיב לפקיד הבנק כמצג שווא, שכן הבנק היה מחויב לפתוח למשיב חשבון בנק, אין בה ממש. נכון הוא שלפי הוראות בנק ישראל הבנק היה מחויב לפתוח למשיב חשבון בנק, אלא שאין מדובר בהוראות שאינן מאפשרות שיקול דעת והתייעצות עם הגורמים הממונים בבנק. זו היא גם גרסת עובדי הבנק, כעולה מהודעתם של דוד רוזן ועודד ניסני. מעבר לכך, קיים פער גדול בין העדר רצונו של המשיב שלא למסור פרטים אודות עברו הפלילי ומאסריו לבין מצג אותו הציג המשיב בפועל בפני פקיד הבנק כאדם עובד ובעל עסק ששב מחוץ לארץ.

18. **נוכח המקובץ לעיל, הרי שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב לכלל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**

עילות מעצר וחלופה

19. באשר לעילות המעצר; העבירות המיוחסות למשיב, נוכח היקף המעשים, סכומי הכסף - העובדה שהמשיב הפקיד שיקים בסכום של מעל 400,000 אלף ₪, והתחכום שנלווה לביצוען לכאורה, מקימות עילת מעצר של מסוכנות [ראו והשוו: בש"פ 6153/11 **רון בר שירה נ' מ"י** (מיום 4.9.2011)]. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד עד מאד של המשיב, הכולל 22 הרשעות

קודמות. יצוין כי המשיב השתחרר אך בחודש יוני 2021 וחזר לכאורה לבצע עבירות מרמה תוך זמן קצר ביותר. נגד המשיב מתנהלים לכאורה תיקי מרמה נוספים.

20. אבהיר כי לטעמי אין בעובדה שהמרמה הופנתה כלפי הבנק או מוסד פיננסי כדי ללמד על כך שהמסוכנות הנשקפת מהמשיב היא רק כלפי גופים פיננסיים. ממיהותו של העושה, הנשקף מעברו הפלילי, ניתן ללמוד כי למשיב אין יראה מפני הדין.

21. בנסיבות האמורות, אינני סבור שיש בכוחם של תנאים מגבילים שיוטלו על המשיב כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. כמו כן, אינני סבור שקיימת חלופת מעצר, גם לא הוצגה כזו, שתוכל לסיכון בנסיבות העניין.

22. אשר לטענה שהמשיב שוחרר כבר בהליך מעצר הימים ואין להחזירו למעצר; אינני סבור שיש ממש בטענה זו. כעולה מהחלטת בית המשפט בהליך מעצר הימים, המשיב שוחרר לנוכח העובדה שהוא עצור עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק מקביל ומאחר שלא היו עוד פעולות חקירה לביצוע. משהוגש כתב אישום בהליך זה, ומדובר בהליכים נפרדים, הרי שאין כל מניעה מהוצאת צו מעצר בהליך זה.

23. על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

24. תיק החקירה מוחזר למבקשת.

ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ב, 09 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.